

detela, ki s svojimi korenini filno globoko séshe (de le svét ni prevezh kamenít), sa lufho nizh ne vé, in je vfa lepa selena v fredi poshganiga polja.

Sa prerajtati, koliko bi jo bilo potreba sa tvojo shivino nasejati, ti le toliko rezhem, de kar obsejesh s tremi funti tega semena, namrezh 400 □ kлаster semlje, jo je sa troje govedov zhes sa došti.

Kofiti jo je pa shkoda, dokler ni shtiri tedne stara, pa se tudi ne smé zhes shesti teden pušhati, drugazhi je prerobidasta, ne sadene toliko, in jo tudi shivina ne je vezh tako rada. Ko bi jo pa shivina ne samogla proti pojesti, ali ko bi se prilaſt drugazhi vmes dobivala, postavim, kadar se turshiza redi, ali vinogradi zhedijo i. t. d., naj se pa tista detela, ki bi hotla she stara perhajati, sa lufhino pokosi: tudi suha shivini dobro de, in ji je prijetna.

Pa pravish: „Premalo njiv imam, de bi jih she sa shivinsko klajo obrazhal.“ Nikar. Imash she smeraj velik dobizhek. *) Enkrat se ti shivina lepshi redi od nemshke detele, kakor od vfaake druge polage, in zhe so molsne krave, dajo vezh mleka in boljshiga. Tudi, ta detela shivine ne napihuje takó, kakor domazha. Ko shivina v hlevi stojí, in se le toliko na dvorishe ispušta, de se sdraviga sraka nasopí, dobish veliko dobriga gnoja, de lahko druge kose svojih njiv dobro gnojish, in is njih vezh perdelka dobish, kakor drugazhi is zeliga svojiga njivja, ko bi bilo ravno slabeji pognojeno.

(Konez sledi.)

Ferlanova pinja v Roshni Dolini na Koróshkim.

Šimon Pipan, kmetovavez v Šent-Petu v Sgorni Roshni Dolini mi od 3. tega mesza pishe **) de per njegovimu soſedu Krauzarju,

*) To je ravno velika napaka nashih kmetijji, de le vezhidel vse polje s shitam obsejeno, premalo polja pa sa shivinsko klajo obrazhajo. Dokler ne bo prave mere med poljam sa shito, in med poljam sa shivinsko kermo, bo kmetijſhtvo smiraj pefhalo. Zhe kerme sa shivino dovolj ni, tudi ni shivine; — zhe shivine ni, ni gnoja; — zhe gnoja ni, ni dobriga polja; — zhe dobriga polja ni, ni shita; — zhe shita ni — ni denarjev; zhe denarjev ni, kaj hozhemo pozheti ?? Sgovarjajte se, kakor hozhete: to je gola refniza! Drugazhi ravnajte, zhe hozhete, de vam bo kmetijſhtvo vezh verglo! Vrednijhtvo.

**) Zhaſtitljivi gosp. Maroufhnik fo nam prav vftregli s tem, ki fo nam laſtno Pipanovo pismo poſlali, ki ga nashim bravzam prav radi prebrati damo; tako le fe glafí:

„Vifoko vredni Gospod!“ — V nashi ſoſeki smo po tisti podobi, kakor je v 18. listu preteženiga leta Ferlanova pinja nariſana bila in popisana, tudi eno novo ravno tako pinjo naredili, ki je tako dobra, de fe je v nji v petih minutah puter storil; fizer fe je mogel po dvé uri vezhkrat poprej mest, de smo puter dobili. Sato Jim jest nasnanje dam, ali jo bodo hotli pogledat priti. Ta pinja je per Krauzarju in jo je Mazhek naredil v hiſhi Krauzerjevi. To bi bilo dobro, de bi Oni, vifoko vredni Gospod! to novizo v Ljubljano pisali, de, kakor Krajnzi, imajo tudi Koróshzi tako Ferlanovo pinjo.

St. Peter 3. Švezhana 1844.

novo pinjo imajo. Jakop Jelenik fizer Mazhek, misar v Tefhinji (med Šent-Petram in Šent-Jakobam) jo je po obrisu in poduzhenju — v novizah Nr. 18. perviga Listopada 1843 dani mu — naredil. V 5. minutah, pravijo, jim frovo maslo (puter) naredí! V poprejshnih pinjah so po zele ure medli, in vzhafih she vmedli nizh!! Loviti, in nizh vjeti; v potu svojiga obrasa delati, in nizh sa to imeti; dolgo mesti, in nizh vmeſti — je hudo in soperno sadost. Kolikanj manj truda bo s medenjem v nove forte pinji! in kar je she boljši — koliko manj zhafa bo potrateniga, ki se je v starih pinjah samedil! Zhaf je denar, pravijo Anglijani. Pa to she ni vše. Zhe bo te nove forte pinja povsod tako dobro flushila, kakor per naſ, se bo moglo po pravizi rezhi: G. Ferlan fo s svojim snajdilam (Bog jim plati!) krivimu obdolšenju in marsiktérimu vrashnimu oddelvanju zopernije per medenju sa vselej konez storili. — Le ene sorte zopernija je, po kteri se tudi v novi pinji dolgo ne dá vmeſti; in to le tisti snajo, ki v navadi imajo: s mlekam in smetano tako ravnati, de ni kaj v pinjo djati. Prav smeshno je, kar od take zopernije stara pesmiza pravi:

Mazhka je mevkala,
Smetano ſnedla;
Baba je revkala,
Dolgo ni vmedla.

Kjer je jesik poſnemavka — kaj bo pinja? —

V Šent-Jakobu, 6. dan Švezhána 1844.

J. Maroufhnik.

Urno, kaj je noviga?

(Od ſtrahnih nefrezh) smo brali, ki so se proti konzu Proſenza od ſneshenih plasov v Tirolu, v Spodnjem Eſtrajhu in okoli Maria Zela sgodile; bliso Hoenberga v Spodnjem Eſtrajhu ſo ſnesheni plasi dvoje bajt ſafuli, kjer je vſih trinajſtero prebivavzov, in tudi nekaj shivine pod ſnegam konez vſelo. —

(Po Tershafki ſhelesni zefti), ktera je dosdaj ſhe le do Glognize isdelana, ſe je lanſko leto (1843) 1 milijon in 179245 oféb (perſhon) in 1 milijon 204220 zentov blaga prepelalo. — Lepa mnoshiza, ktero je le nekih dvanajſtero ſhelesnih konj prepelalo! —

(Na r starejſhi vino), gotovo nar ſtarejſhi na zelimu ſvetu, je v kletu (keldru) mestne gospofke v Bremenu na Nemshkim. To vino je vezhidel od ſlahntne terte Rajnfkih vinogradov, ktero je bilo v letu 1624 nakupljeno, in je sedaj 220 lét staro. Ne prodajajo ga; ampak ſam Bremenſki mestni poſlavlar (purgarmojſter) ima pravizo, ſam ſe vſako leto le enkrat natozhitit ſi ga dvoje ſtekleniz (flash), ſa ktére mora pa 30 toljerjev plazhati. Šrezhen poſlavlar! ki ga taka kapljiza doletí. Tode nam ſe predraga ſdi! —

(Od deshelfkih ſhol na Rufovskim) ne ſvemo prav nizh koriftniga in vefeliga. Sa 17 milijonov ljudi nimajo Ruſi po zelimu Zefarſtvu nizh vezh, ko 38 deshelfkih ſhol, in ſa vſako je dovoljeno okoli 383 goldinarjev. Vſaki uzhitel bi jih okoli 447370 duſh pod ſabo imel, ako bi vſe hodile v ſholo.